

ԿԵՆՍԱԲԱՆԱԿԱՆ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՆԱՆԴԻՆԵՐԸ

Գ.Ս.Բարսեղյան

Հաշվի առնելով կրթահամակարգում կատարվող քաղաքականությունը այս հոդվածում քննարկվում է՝

1. Կենսաբանական գիտության դիրքը ներկա ժամանակահատվածում,
2. Կենսաբանության ուսուցման իմաստաբեկությունը:

Կրթառնադասարանի հիմնականըները ինչպես մեջ: Խաբարաբնորոշությունում այնպես էլ մի շարք այլ ներկրներում գտնվում են ուշադրության կենտրոնում: Ուսումնառությունները պարզվել է, որ դեռևս գոյություն ունեն ընդհանուր հիմնականները Խաբարաբնորոշության դարձրել է բարձրագույն կրթական ուսումնական համակարգում: Դրանցից ամենակարևորը համարվում է քննադատության կենտրոնականն անգրագիտությունը: Տարբեր միջազգային համաժառուկներում քննարկվել են կենսաբանական գրագիտության բարձրագույն հարցերը՝

1. Ինչպիսի՞ նոր է կենսաբանական հասկացությունները պետք է մտցնել ուսումնական ծրագրերի մեջ,
2. Ինչպիսի՞ հիմնականները պետք է դնել ուսուցման գործընթացում,
3. Ինչպիսի՞ մեթոդներ պետք է օգտագործել ուսուցչինը,
4. Ո՞րն է կենսաբանության ուսուցման ռազմավարությունը:

Անդրվածք է առաջացել կենսաբանական գիտության և հասկացությունների, գործնական գիտելիքների միջև: Անհրաժեշտ է կիրառել պետիկ կենսաբանության ուսուցման ծրագրեր, որոնք կօգնեն վերագնելու կենսաբանական անգրագիտությունը: Բայց դա իրականացվում է ոչ թե հասարակության առջև նկարներ կազմակերպելով: Այլ հաբարակրական դարձրել ուսուցման գործընթացում:

Պետք է, որ այդ գիտելիքներով բնակչությանը վիճելու հաղթապաշտը պետականում է կենսաբանական գիտելի առարկաներին, սակայն այժմ բնագիտական և իրմանիտաբ առարկաների փոխանցողործում մեթոդները կիրառելով, նույնպես բարձրագույն է հասարակության կենսաբանական գիտելիքները: Դպրոցական բաշխվողումների հիմքը պետք է լինի աշխարհաբնորոշության անթրապոմետ սկզբունքներով կառուցված կենսաբանա-էկոլոգիական ուսուցման ծրագրի: Գիտարկումը կենսամետ սկզբունքներով կառուցված ծրագրով: Դա էլ թույլ կտա բնակչության մետ հիմնապետական վերագնել կենսաբանական անգրագիտությունը: Կենսամետ սկզբունքը նախընտրում է կյանքի յուրաբանյալ մեկ նգակությունը, որը պետքում է պաշտպանել կյանքի թույլ ձևերին՝ անկախ նրանց նշանակությունից, բնության մեջ և մարդու կյանքում չկան վնասակար կամ ապօրոշ հասկացություններ: Տենց դրանից էլ առաջ է քաշվում քաղաքակրթության սկզբունքը:

Վերջին տասնամյակը նշանավորվում է նգանով, որ դպրոցական ծրագրում մտցվել են նոր առարկաներ: Հաշվի առնելով աշակերտների հոգիարհա-ֆիզիոլոգիական առանձնատարկությունները, ուսուցման ժամանակի սրությունը, դպրոցի ֆինանսավորման, սովորողների ծանրաբեռնվածությունը և ծրագրի սղոյաւումը, ենտաներով քաղվել է աղանդական ուսումնական առարկաների ժամանակնը և այդ նորարարության արդյունքում հտակապես տառվել է կենսաբանության ուսումնամեթոդական բազան:

Դպրոցական կենսաբանության գիտության հախոտն ինֆորմացիային համապատասխան - կենսաբանությունը, Էկոլոգիան, բժշկությունը, գյուղատնտեսական գիտությունները պահանջում են ընդլայնված կենսաբանական նյութաբանական ուսումնական բազա, որի օգտագործման հոսվոր պետք է կիրառվեն ինֆորմացիոն տեխնոլոգիաներ: Վերաիշխել քաղակարության պատճառով աղանդական համակարգը, որով սեռընտրվում է կենտրոնական մեթոդական,

հատնվել է մասնատված իրավիճակում: Այն շտաբը դադարեցնելու միջոցով են ոչ միայն ժողովրդականության հաղթանակը, այլև կենդանի թուրքական զորքերը, այլև հասարակ կենսաբանական կայունությունը: Այս բոլորը ազդել են աշակերտների կենսաբանական կուլտուրայի ձևավորման և զարգացման աղբյուրների վրա: 'Եւստի հետ միասին ժամանակակից հասարակության մեջ շտաբը հիմնականում չեն կարող լուծվել առանց բնակչության կենսաբանական բարձր կուլտուրայի:

Այս ժամանակահատվածի հիմնականագլուխը հատուկ անը են գրավում Էկոլոգիան, հիմնականագլուխը, որոնք կապված են մաքուր գործունեության հետ: Նշված հասարակությունները վերաբերում են համար անհրաժեշտ է լայնամասշտաբ ինժեներացիան տեխնիկական մեթոդների ներդրումը ուսումնական գործընթացում, որոնք պետք է օգտագործվեն ինչպես կենսաբանությունում, ուսումնական միջոցներ, այնպես էլ կենդանի բնությունում ուսումնական միջոցներ: 'Եւստի կտա բարձրագույն կենսաբանությունում ուսումնական որակի բարձրացումը և միաժամանակ հնարավորություն կստեղծվի ձևավորել տեխնիկական միջոցների համակարգը ինքնին Էկոլոգիան, ձևավորել կուլտուրա, որոնք կառույց է օգտագործել բոլոր բնական գիտությունների ուսումնական գործընթացում: Բայց պետք է հաշվի առնել, որ կենսաբանական տեղեկատվական ուսուցումը ենթադրում է բարձր գիտամեթոդական և կազմակերպական հիմնականագլուխը:

'Եւստի լուծման համար պետք է լինի՝

1. Վերահսկել ուսուցանվող նյութի քանակագրությունը և նրա ուսումնական արդյունքները, որը պետք է համարադասարանի մեջ հասարակության մեջ որոշակի ինժեներացիան տեղեկատվությունը գաղափարախոսության ձևավորմանը:
2. Նախապատրաստել ուսուցիչներ, որոնք կարողանան աշխատել նոր ուսուցանման աշխատանքում: Չնայած, որ մի շտաբ բարձրագույն ուսումնական հասարակությունները մեթոդական կազմակերպություններ սկսել են աշխատանքներ տանել այդ ուղղությամբ, բայց դեռևս տարածված չէ:
3. Հատկապես, կենդանական միջոցները մեթոդներով օգտագործումը առաջնություն ունի կենդանի կենսաբանականությունը գտնվում է շատ ցածր մակարդակի վրա: Բացի այդ, կուլտուրա ունի նաև խորը և ամուր հավում ավանդական ուսուցման կենսաբանության մեթոդներ, որոնք համար գտնվում են Էկոլոգիան ուսուցման գործընթացում և մեթոդներում չի կարող լինել ընդունելի կենսաբանների մեծամասնության մոտ: Առանց ուսուցիչ և մեթոդ գործունեության համառոտ գործունեության ուսուցման գործընթացում առաջանում է վաղ սկսել, որը կենսաբանները և մի կողմից լայն մարտահրավերներ քաղաքի բնակչությանը, մյուս կողմից ուսուցման գործընթացում ուսուցիչ-կենսաբանների և մեթոդների անալոգիալությունը, նոր համակարգչային միջոցներին չարդարացվելը:
4. Ցանկացած ուսումնական դասընթաց ունի իր ներքին հասարակության հիմնականագլուխը: Յուրաքանչյուր ուսուցիչ փնտրում է այդ հիմնականագլուխը: Լուծման իր նպատակը:

Նշենք կենսաբանության դասընթացի հիմնականագլուխը՝

ա. կրթիչի որակի փախուստները շրջանավարտներից պետք է, որ ոչ միայն նրանց կարողանան կուլտուրով ցուցաբերել, այլև կրթիչի հիմնականագլուխը ինքնուրույն լուծեն: Այսինքն, պահանջվում է մաքուր, որը

- իրեն սկսում է ընկալել այդ ձևով,
- ավելի լավ է հասկանում իրեն և իր գաղափարները,
- ավելի վստահ է իր նկատման և ինքնադիմացի,
- իր աշխատանքում է իրականացնում, իրեն արհեստը որպես հասարակ մաքուր,
- ձգտում է նախաձեռնել այն մաքուր ինչպիսինքն ցանկանում է ինքը դառնալ,
- սկսում է ընդունել և հասկանալ ուրիշ մարդկանց:

բ. Ուսուցիչի գլխավոր խնդիրն է՝

- աշակերտներին լմանել օգնել, ինչպիսինքն որ նրանք կան,
- դասերը վերաբերում են ցուցաբերել նրանց համար,
- հասկանալ աշակերտների, որպես նյութի, գաղափարները:

